

Таким чином, жоден з відомих скринінгових методів не відповідає вимогам, та не є достатньо рентабельним, достатньо чутливим чи малоінвазивним. Такі результати дослідження підкреслюють важливість пошуку нового методу скринінгу раку ротової порожнини.

Кравчук С.Ю.

КОМП'ЮТЕРНО-ТОМОГРАФІЧНА ДІАГНОСТИКА КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ ТА ЇЇ ВІДМІННОСТІ ВІД МЕТАСТАТИЧНОЇ ХВОРОБИ ЛЕГЕНЬ

Кафедра онкології та радіології

Буковинський державний медичний університет

На матеріалі дослідження 45 хворих на коронавірусну хворобу COVID-19 та 8 хворих на метастатичну хворобу легень встановлені основні радіологічні ознаки інтерстиційної пневмонії, характерної для COVID-19, та її відмінності від метастатичного ураження легень.

Встановлено, що комп'ютерна томографія є високоінформативним методом променевого дослідження, який є необхідним у діагностиці коронавірусної хвороби COVID-19. Коронавірусна хвороба COVID-19 проявляється КТ-ознаками інтерстиційної пневмонії, характерної для вірусного запалення легень. У хворих на коронавірусну хворобу виявляються КТ-симптоми зниження прозорості легеневої паренхіми за типом «матового скла». Ділянки зниження прозорості легеневої паренхіми за типом «матового скла» у більшої кількості хворих (33 пацієнтів) розміщуються у суплевральних відділах сегментів S2, S6, S9, S10 обох легень. В інших 12 пацієнтів вони присутні не тільки в цих, але й в інших сегментах, або представлена в усіх сегментах легень. У 18 пацієнтів виявляється характерний КТ-симптом «брзкової бруківки» («crazy paving»). У більшої частини хворих (35 пацієнтів) ущільнення за типом «матового скла» формують інфільтративні ділянки розмірами від 20 до 60мм і більше, неправильної форми з нечіткими контурами. Щільність цих ділянок становить від -300 - -50HU. Зміни у легенях, що супроводжуються появою ділянок зниження щільності за типом «матового скла», трактуються як інвазійна пневмонія, яка є характерною для вірусних пневмоній. За допомогою комп'ютерної томографії можна визначити не тільки наявність інтерстиційної пневмонії, але й ступінь ураження легень вогнищами та ділянками інфільтрації за типом «матового скла». У частини хворих на коронавірусну пневмонію у легенях виявляються КТ-ознаки гідротораксу та середостінної лімфаденопатії. Характерні для інтерстиційної пневмонії зміни у легенях часто супроводжуються КТ-ознаками ураження серця – кардіоміопатії та ексудативного перикардиту.

У 7 хворих ділянки ущільнення виявляються у вигляді вогнищ розмірами від 5мм до 20мм на тлі дифузного зниження щільності легеневої паренхіми за типом «матового скла». Ці вогнища подібні до метастатичного ураження легень, проте мають характерні відмінності – низьку щільність та нечіткі контури. Комп'ютерна томографія може з високою точністю відрізняти вогнища ураження легень при коронавірусній хворобі COVID-19 від вогнищ метастатичної хвороби легень.

Морар І.К.

ОСОБЛИВОСТІ МОРФОЛОГІЇ ГРАНУЛЯЦІЙНОЇ ТКАНИНИ ЛАПАРОТОМНОЇ РАНИ ЗА ВНУТРІШНЬОЧЕРЕВНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ В ЕКСПЕРИМЕНТІ

Кафедра онкології та радіології

Буковинський державний медичний університет

Одним із найбільш небезпечних ускладнень в абдомінальній хірургії є післяопераційна евентрація, летальність при виникненні якого сягає до 20%, а за даними деяких авторів – до 65%. Одним із головних чинників розвитку даного ускладнення є внутрішньочеревна гіпертензія (ВЧГ), яка має місце за різної хірургічної патології у ранньому післяопераційному періоді.

Експериментальне дослідження морфологічних особливостей грануляційної тканини у ділянці лапаротомної рани за ВЧГ дасть змогу визначити місце та роль останньої у виникненні післяопераційної евентрації. Тому метою дослідження було вивчити в

експерименті вплив ВЧГ на морфологічні особливості грануляційної тканини лапаротомної рани.

Експеримент проведено на 102 лабораторних щурах, яким виконано серединну лапаротомію довжиною до 3,0 см та зведено краї м'язово-апоневротичного шару передньої черевної стінки простими вузловими швами. Всіх дослідних тварин розподілили на дві групи – основну та порівняння. Основну групу склало 72 тварини, яким створювали ВЧГ шляхом уведення у черевну порожнину ємності (презервативу) з певною кількістю фурациліну. Залежно від рівня ВЧГ тварин основної групи розподілили на дві підгрупи. Рівень ВЧГ тварини першої підгрупи становив 20 smH₂O, а другої – 40 smH₂O. Групу порівняння склали 48 тварин, яким після виконання лапаротомії у черевну порожнину заведено пустий презерватив. Забір біологічного матеріалу проводили на 1-у, 3-ю та 5-у доби після створення ВЧГ, шляхом висічення м'язово-апоневротичного шару передньої черевної стінки, під загальним в/м знеболенням з дотриманням правил асептики. Для цілей морфометрії за допомогою комп'ютерної мікроденситометрії (комп'ютерна програма ImageJ 1.48 v) проводили порівняння кількості клітин грануляційної тканини (%).

Отримані результати дослідження свідчать, що створена ВЧГ призводить до нерівномірного повнокров'я тканин м'язово-апоневротичного шару навколо грануляційної тканини, з характерною особливістю: венули містять велику кількість еритроцитів, інколи спостерігається сладж, а артеріоли – «порожні». При фарбуванні водним блакитним-хромотропом відмічається набряк та місцями крововиливи, що пояснюється підвищеною проникністю судин. Дані патологічні зміни починають відмічатися на 3-ю добу дослідження, при зростанні рівня ВЧГ до 20 smH₂O.

При дослідженні самої грануляційної тканини зміни виникають починаючи з 3-ї доби спостереження, де за ВЧГ відмічається вірогідне переважання відсотку лімфоїдних клітин над фібробластами. Також, при зростанні рівня ВЧГ до 40 smH₂O відсоток нейтрофілів вірогідно перевищує відсоток фібробластів, що свідчить про підвищену проникність судин, набряк, тобто ознаки запалення.

Отже, післяопераційна внутрішньочеревна гіпертензія призводить до нерівномірного повнокров'я, як м'язово-апоневротичного шару так і грануляційної тканини, збільшення об'єму останньої, а також до переважання відсотку лімфоїдних клітин над фібробластами, що свідчить про затримку репаративних процесів у ділянці рубця. Особливістю венозного повнокров'я за створеної внутрішньочеревної гіпертензії є сладж еритроцитів у венулах та «порожні» артеріоли. Ступінь вираження патогістологічних змін спричинених внутрішньочеревною гіпертензією залежить від рівня внутрішньочеревного тиску та тривалості його дії.

**Унгурян В.П.
ВПЛИВ ТРИВАЛОСТІ ВНУТРІШНЬОЧЕРЕВНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ НА ВИНИКНЕННЯ
ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНОЇ ЕВЕНТРАЦІЇ**

Кафедра онкології та радіології

Буковинський державний медичний університет

На сьогоднішній день, незважаючи на розвиток сучасної медицини, частота розвитку післяопераційної евентрації залишається на досить високому рівні та становить від 0,5 до 2,35%. Летальність при розвитку даного ускладнення сягає до 40-65%, особливо при виникненні на тлі гнійної післяопераційної рани. Одним із багатьох важомих чинників, який має безпосередній вплив на виникнення післяопераційної евентрації є внутрішньочеревна гіпертензія (ВЧГ). Якщо роль рівня ВЧГ у розвитку післяопераційної евентрації є досить зрозуміла та прогнозована, то тривалість ВЧГ та її ступінь залишається до кінця невизначеню. Вивчення тривалості ВЧГ у розвитку післяопераційної евентрації дасть змогу краще зрозуміти етіопатогенез виникнення даного ускладнення та знайти способи щодо ефективного його попередження. Тому метою дослідження було - вивчити роль тривалості внутрішньочеревної гіпертензії, залежно від її ступеня, у розвитку післяопераційної